

Dziennik Urzędowy C 183 E

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

26 lipca 2005

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Rada	
2005/C 183 E/01	Wspólne stanowisko nr 25/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r., przyjęte przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych	1
2005/C 183 E/02	Wspólne stanowisko nr 26/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r., przyjęte przez Radę stanowiącą zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG	17

I

(Informacje)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO NR 25/2005

przyjęte przez Radę w dniu 21 czerwca 2005 r.

**w sprawie przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ...
w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych**

(2005/C 183 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 oraz art. 95 w związku z art. 7, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego ⁽³⁾ określa zmiany klimatyczne jako działanie priorytetowe. Program ten stwierdza, że Wspólnota ma na celu osiągnięcie w okresie od 2008 do 2012 r. 8 % redukcji emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do poziomów z 1990 r. oraz że w perspektywie długoterminowej konieczna będzie redukcja emisji gazów cieplarnianych o około 70 % w porównaniu do poziomów z 1990 r.
- (2) Podstawowym celem Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, która została zatwierdzona decyzją Rady 94/69/WE z dnia 15 grudnia 1993 r. dotyczącą zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁴⁾, jest doprowadzenie do stabilizacji koncentracji gazów cieplarnianych w

atmosferze na poziomie pozwalającym zapobiegać niebezpiecznemu antropogenicznemu oddziaływaniu człowieka na system klimatyczny.

- (3) Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań ⁽⁵⁾ zobowiązuje Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie do redukcji w latach 2008–2012 ich zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w załączniku A do Protokołu z Kioto o 8 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.
- (4) Powinno się ustanowić przepisy dotyczące zapobiegania i minimalizacji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽⁶⁾, dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli ⁽⁷⁾, dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽⁸⁾ oraz dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 30.4.2004, str. 62.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 600), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 33 z 7.2.1994, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, str. 34. Dyrektywa zmieniona decyzją Komisji 2002/525/WE (Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 81).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, str. 24. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Rady 2004/486/WE (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 114).

- (5) Podstawowym celem niniejszego rozporządzenia jest redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto, a tym samym ochrona środowiska. W związku z tym podstawę prawną powinien stanowić art. 175 ust. 1 Traktatu.
- (6) Niemniej jednak właściwym jest podjęcie środków na poziomie Wspólnoty na podstawie art. 95 Traktatu w celu zharmonizowania wymogów dotyczących stosowania fluorowanych gazów cieplarnianych oraz wprowadzania do obrotu i etykietowania produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane. Restrykcje dotyczące obrotu i stosowania w odniesieniu do niektórych zastosowań, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane uważa się za odpowiednie w przypadku istnienia możliwych do zastosowania alternatywnych rozwiązań, a podniesienie poziomu ograniczania i odzysku nie jest wykonalne. Powinno się również wziąć pod uwagę dobrowolne inicjatywy podejmowane przez niektóre sektory przemysłu, jak również fakt, że opracowywanie rozwiązań alternatywnych jest nadal w toku.
- (7) Wprowadzanie do obrotu produktów i urządzeń, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane, wyszczególnionych w załączniku II jest szkodliwe dla celów i zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich w odniesieniu do zmian klimatu i dlatego też koniecznym jest ograniczenie wprowadzania do obrotu takich zastosowań. To samo może również dotyczyć innych zastosowań, w których wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane, i dlatego też powinno się ponownie rozważyć potrzebę rozszerzenia załącznika II, biorąc pod uwagę korzyści dla środowiska naturalnego, techniczną wykonalność oraz opłacalność.
- (8) W celu wykonania zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich wynikających z Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu, Protokołu z Kioto i decyzji 2002/358/WE, powinno się przyjąć i opublikować w tym samym czasie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dyrektywę 2005/.../WE⁽¹⁾ oraz niniejsze rozporządzenie, które wspólnie przyczyniają się do zapobiegania i minimalizacji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych.
- (9) Powinno się ustanowić przepisy dotyczące monitorowania, oceny i przeglądu przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu.
- (10) Państwa Członkowskie powinny ustanowić przepisy w sprawie sankcji mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia i zapewnić, że takie zasady są wprowadzane w życie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (11) Niniejsze rozporządzenie szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- (12) Jako że cele niniejszego rozporządzenia, zmierzające do ochrony środowiska i utrzymania rynku wewnętrznego, a mianowicie ograniczanie i składanie sprawozdań dotyczących niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz kontrola użytkowania i wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane, nie mogą zostać osiągnięte w zadawalający sposób przez Państwa Członkowskie, a ze względu na skalę i skutki niniejszego rozporządzenia mogą zostać lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak ustanowiono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć te cele.
- (13) Środki potrzebne do realizacji niniejszego rozporządzenia powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Celem niniejszego rozporządzenia jest redukcja emisji fluorowanych gazów cieplarnianych objętych Protokołem z Kioto. Rozporządzenie stosuje się do fluorowanych gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku A do tego Protokołu. Załącznik I do niniejszego rozporządzenia zawiera wykaz fluorowanych gazów cieplarnianych obecnie objętych niniejszym rozporządzeniem, wraz z ich współczynnikami ocieplenia globalnego. W świetle weryfikacji przewidzianych w art. 5 ust. 3 Protokołu z Kioto i przyjętych przez Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie, załącznik I może zostać poddany przeglądowi oraz, w stosownych przypadkach, może następnie zostać uaktualniony.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy kwestii ograniczania, stosowania, odzysku i niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku I; etykietowania i złomowania produktów i urządzeń zawierających te gazy; przekazywania informacji dotyczących tych gazów; sposobów ich wykorzystania, określonych w art. 8 i wprowadzania do obrotu produktów i urządzeń określonych w art. 9; oraz szkolenia i certyfikacji personelu zaangażowanego w działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Patrz: ... str. niniejszego Dziennika Urzędowego (należy zamieścić odesłanie do dyrektywy pozostającej w związku z niniejszym rozporządzeniem w celu ich jednoczesnej publikacji).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla dyrektyw 75/442/EWG, 96/61/WE, 2000/53/WE i 2002/96/WE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają wodorofluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i heksafluorek siarki (SF₆), wyszczególnione w załączniku I, oraz preparaty zawierające te substancje, z wyłączeniem substancji kontrolowanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾;
2. „wodorofluorowęglowodór” oznacza związek organiczny złożony z węgla, wodoru i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
3. „perfluorowęglowodór” oznacza związek organiczny składający się jedynie z węgla i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
4. „współczynnik ocieplenia globalnego” oznacza wskaźnik porównujący siłę oddziaływania fluorowanego gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla. Współczynnik ocieplenia globalnego (WOG) obliczany jest na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do oddziaływania jednego kilograma CO₂. Wielkości WOG wyszczególnione w załączniku I są tymi opublikowanymi w trzecim sprawozdaniu z oceny (TAR) przyjętego przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu („wartości WOG 2001, IPCC”⁽²⁾);
5. „preparat” oznacza do celów realizacji zobowiązań na mocy niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem niszczenia, mieszaninę złożoną z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest fluorowanym gazem cieplarnianym, z wyjątkiem przypadków, w których całkowity współczynnik ocieplenia globalnego preparatu wynosi mniej niż 150. Całkowity współczynnik ocieplenia globalnego⁽³⁾ dla danego preparatu określany jest zgodnie z częścią 2 załącznika I;
6. „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprawującą faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzeń i systemów objętych niniejszym rozporządzeniem; w ściśle określonych sytuacjach Państwo Członkowskie może wyznaczyć właściciela jako odpowiedzialnego za zobowiązania operatora;
7. „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczanie lub udostępnianie przez producenta lub importera po raz pierwszy na terenie Unii Europejskiej osobom trzecim, za opłatą lub nieodpłatnie, produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest od nich uzależnione;
8. „stosowanie” oznacza wykorzystywanie fluorowanych gazów cieplarnianych w produkcji, ponownym napełnianiu, serwisowaniu lub konserwacji produktów i urządzeń objętych niniejszym rozporządzeniem;
9. „pompa ciepła” oznacza urządzenie lub instalację, która pobiera ciepło w niskiej temperaturze z powietrza, wody lub ziemi i oddaje ciepło;
10. „system wykrywania wycieków” oznacza skalibrowane mechaniczne, elektryczne lub elektroniczne urządzenia do wykrywania wycieków fluorowanych gazów cieplarnianych, które w momencie wykrycia alarmują operatora;
11. „hermetycznie zamknięty system” oznacza system, w którym wszystkie części zawierające czynnik chłodniczy są szczelnie zamknięte za pomocą spawania, lutowania twardego lub innej metody trwałego łączenia;
12. „pojemnik” oznacza produkt, który został zaprojektowany docelowo do transportowania lub magazynowania fluorowanych gazów cieplarnianych;
13. „pojemnik nienadający się do ponownego napełnienia” oznacza pojemnik, który został tak zaprojektowany, że nie może być ponownie napełniany i jest stosowany do: serwisowania, konserwacji lub napełniania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej lub rozdzielnic wysokiego napięcia; lub do magazynowania lub transportowania rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;
14. „odzysk” oznacza zbiórkę i magazynowanie fluorowanych gazów cieplarnianych pochodzących, na przykład, z maszyn, urządzeń i pojemników;
15. „recykling” oznacza ponowne wykorzystanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych po przeprowadzeniu podstawowego procesu oczyszczania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienne rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2077/2024 (Dz.U. L 359 z 4.12.2004., str. 28).

⁽²⁾ Trzecia ocena zmian klimatu IPCC, 2001. Sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (<http://www.ipcc.ch/pub/reports.htm>).

⁽³⁾ Do obliczania WOG niefluorowanych gazów cieplarnianych w preparatach mają zastosowanie wartości opublikowane w Pierwszej ocenie IPCC, patrz: Climate Change, The IPCC Scientific Assessment, J.T. Houghton, G.J. Jenkins, J.J. Ephraums (ed.), Cambridge University Press, Cambridge (UK) 1990.

16. „regeneracja” oznacza ponowne przetwarzanie odzyskanych fluorowanych gazów cieplarnianych w celu osiągnięcia określonych standardowych właściwości;
17. „zniszczenie” oznacza proces, za pomocą którego całość lub część fluorowanych gazów cieplarnianych zostaje trwale przekształcona lub rozłożona na jedną lub więcej stabilnych substancji, które nie są fluorowanymi gazami cieplarnianymi;
18. „nowatorski aerozol” oznacza generatory aerozolu znajdujące się w obrocie obrotu i przeznaczone do sprzedaży dla ogółu społeczeństwa do celów rozrywkowych i dekoracyjnych, jak wyszczególniono w załączniku do dyrektywy 94/48/WE⁽¹⁾.

Artykuł 3

Ograniczanie

1. Operatorzy następujących stacjonarnych zastosowań: urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, w których są wykorzystywane fluorowane gazy cieplarniane wyszczególnione w załączniku I, z wykorzystaniem wszystkich środków, które są technicznie dostępne i nie powodują powstania nieproporcjonalnie wysokich kosztów:

- a) zapobiegają wyciekom tych fluorowanych gazów cieplarnianych; i
- b) dokonują tak szybko jak jest to możliwe naprawy wszelkich wykrytych wycieków.

2. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, zapewniają, że są one kontrolowane pod względem wycieków przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, który spełnia wymogi art. 5, zgodnie z następującym harmonogramem:

- a) zastosowania, w których jest wykorzystywane 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, są kontrolowane przynajmniej raz na dwanaście miesięcy, przepis ten nie ma zastosowania do urządzeń z hermetycznie zamkniętymi systemami, które są oznakowane jako takie i zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych;
- b) zastosowania, w których jest wykorzystywane 30 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, podlegają kontroli przynajmniej raz na sześć miesięcy;
- c) zastosowania, w których jest wykorzystywane 300 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, podlegają kontroli przynajmniej raz na trzy miesiące.

Zastosowania te są kontrolowane pod względem wycieków w terminie jednego miesiąca po tym jak wyciek został naprawiony w celu zapewnienia, że naprawa była skuteczna.

Do celów niniejszego ustępu „kontrolowane pod względem wycieków” oznacza, że urządzenie lub system zostały zbadane

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 grudnia 1994 r. zmieniająca po raz trzynasty dyrektywę 76/769/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 331 z 21.12.1994, str. 7).

głównie w celu wykrycia wycieków z zastosowaniem bezpośrednich lub pośrednich metod pomiarowych, z położeniem największego nacisku na te części urządzenia lub systemu, w których występuje największe prawdopodobieństwo wystąpienia wycieku.

3. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, w których jest wykorzystywane 300 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych instalują systemy wykrywania wycieków. Takie systemy wykrywania wycieków są poddawane kontroli raz na dwanaście miesięcy do roku w celu zapewnienia ich właściwego działania.

4. W przypadkach gdzie odpowiedni system wykrywania wycieków został zainstalowany i działa poprawnie, częstotliwość przeprowadzania kontroli na mocy ust. 2 lit. b) i c) zostaje zmniejszona o połowę.

5. W przypadku systemów ochrony przeciwpożarowej, w odniesieniu do których ustanowiono system kontroli w celu spełnienia wymogów normy ISO 14520, kontrole te mogą także spełniać zobowiązania na mocy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przeprowadzane są przynajmniej z taką samą częstotliwością.

6. Operatorzy zastosowań, o których mowa w ust. 1, w których jest wykorzystywane 3 kg lub więcej fluorowanych gazów cieplarnianych, prowadzą dokumentację dotyczącą ilości i typu zainstalowanych fluorowanych gazów cieplarnianych, wszelkich ilości dodanych i ilości odzyskanych podczas serwisowania, konserwacji i końcowego usunięcia. Prowadzą oni również dokumentację innych istotnych informacji, zawierającą nazwę przedsiębiorstwa które przeprowadziło serwis lub konserwację lub konserwatora, który przeprowadził serwis lub konserwację; jak również daty i wyniki kontroli przeprowadzonych na mocy ust. 2, 3 i 4. Dokumentacja ta zostaje udostępniona na wniosek właściwych władz i Komisji.

7. Do ... (*) Komisja ustali, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2, standardowe wymagania dotyczące kontroli dla każdego z zastosowań, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Odzysk

1. Operatorzy następujących typów stacjonarnych urządzeń są odpowiedzialni za wprowadzanie w życie uzgodnień dotyczących właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, który spełnia wymogi art. 5 w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub niszczenia:

- a) obiegi chłodzenia urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła;

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

b) urządzenia zawierające rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych;

c) systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice; oraz

d) rozdzielnice wysokiego napięcia.

2. Kiedy życie użytkowe pojemnika zawierającego fluorowane gazy cieplarniane nadającego się lub nienadającego się do ponownego napełnienia dobiega końca, osoba wykorzystująca pojemnik do celów transportu lub magazynowania jest odpowiedzialna za wprowadzenie w życie uzgodnień w celu poprawnego odzyskania wszelkich pozostałości gazów, jakie on zawiera, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

3. Fluorowane gazy cieplarniane zawarte w innych produktach i urządzeniach, z uwzględnieniem sprzętu ruchomego, o ile nie służy on celom operacji wojskowych, w zakresie w jakim jest to technicznie wykonalne i nie powoduje nieproporcjonalnie wysokich kosztów są odzyskiwane przez właściwie wykwalifikowany personel, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

4. Odzysk, do celów recyklingu, regeneracji lub niszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych, zgodnie z ust. 1–3, jest przeprowadzany przed końcowym złomowaniem takich urządzeń oraz, w stosownych przypadkach, podczas ich serwisowania i konserwacji.

Artykuł 5

Szkolenie i certyfikacja

1. Do ... (*), na podstawie informacji otrzymanych od Państw Członkowskich oraz w porozumieniu z odpowiednimi sektorami, Komisja ustali zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2 minimalne wymogi i warunki wzajemnego uznawania w odniesieniu do programów szkoleniowych i certyfikacji dla odpowiedniego personelu oraz dla przedsiębiorstw i ich personelu zaangażowanego w działania, o których mowa w art. 3 i 4.

2. Do ... (**) Państwa Członkowskie ustalą lub dostosują swoje własne wymogi dotyczące szkoleń i certyfikacji, na podstawie minimalnych wymogów, o których mowa w ust. 1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisję o ich programach szkoleń i certyfikacji. Państwa Członkowskie uznają certyfikaty wystawione w innym Państwie Członkowskim i nie ograniczają swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości z powodów związanych z certyfikatami wystawionymi w innych Państwach Członkowskich.

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(**) Rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Operator odpowiedniego zastosowania zapewnia, że odpowiedni personel otrzymał niezbędne certyfikaty, o których mowa w ust. 2, z których wynika właściwa znajomość obowiązujących przepisów i norm, jak również niezbędne kwalifikacje dotyczące zapobiegania emisji i odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych, jak również bezpiecznej obsługi odpowiedniego typu i wielkości urządzeń.

4. Do ... (***) Państwa Członkowskie zapewnią, że przedsiębiorstwa zaangażowane w realizację działań, o których mowa w art. 3 i 4, będą przyjmować dostawy fluorowanych gazów cieplarnianych tylko w przypadkach, gdy ich odpowiedni personel posiada certyfikaty, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. Do ... (*) Komisja ustali, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2, format notyfikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Sprawozdawczość

1. Do dnia 31 marca każdego roku, począwszy od pierwszego roku kalendarzowego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, każdy producent, importer i eksporter fluorowanych gazów cieplarnianych przekazuje w formie sprawozdania do wiadomości Komisji, wysyłając te same informacje właściwym władzom w Państwie Członkowskim, którego to dotyczy, następujące dane w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego:

a) Każdy producent, który produkuje więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, informuje o:

- jego całkowitej produkcji każdego fluorowanego gazu cieplarnianego we Wspólnocie, z określeniem głównych kategorii zastosowań (np. klimatyzacja ruchoma, chłodnictwo, klimatyzacja, pianki, aerozole, sprzęt elektryczny, produkcja półprzewodników), w których przewiduje się wykorzystanie tej substancji,
- ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego wprowadzonego przez niego do obrotu we Wspólnocie,
- wszelkiej ilości fluorowanych gazów cieplarnianych poddanych recyklingowi, regeneracji lub niszczeniu.

(***) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

b) Każdy importer, który przywiózł więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, z uwzględnieniem wszelkich producentów, którzy zajmują się także przywozem, informuje o:

- ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego przywiezionego lub wprowadzonego przez niego na rynek we Wspólnocie, oddzielnie określając główne kategorie zastosowań (np. klimatyzacja ruchoma, chłodnictwo, klimatyzacja, pianki, aerozole, sprzęt elektryczny, produkcja półprzewodników), w których przewiduje się wykorzystanie tej substancji,
- wszelkiej ilości pochodzącego z odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego przywiezionego przez niego w celu recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

c) Każdy eksporter, który wywiózł więcej niż jedną tonę fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie, z uwzględnieniem wszelkich producentów, którzy także zajmują się wywozem, informuje o:

- ilości każdego fluorowanego gazu cieplarnianego wywiezionego przez niego ze Wspólnoty,
- wszelkiej ilości każdego pochodzącego z odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego wywiezionego przez niego w celu recyklingu, regeneracji lub niszczenia.

2. Komisja do ... (*) ustala format sprawozdań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2

3. Komisja podejmuje właściwe działania w celu ochrony poufności przedłożonych jej informacji.

4. Państwa Członkowskie ustalają system składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w celu uzyskania, w możliwym zakresie, danych o emisji.

Artykuł 7

Etykietowanie

1. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 67/548/EWG⁽¹⁾ i dyrektywy 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ w odniesieniu do etykietowania niebezpiecz-

(*) Data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(1) Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/73/WE (Dz.U. L 152 z 30.4.2004, str. 1).

(2) Dyrektywa 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 maja 1999 r. odnosząca się do zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz.U. L 200 z 30.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Rady 2004/66/WE (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 35).

nych substancji i preparatów, produkty i urządzenia wyszczególnione w ust. 2 zawierające fluorowane gazy cieplarnie nie są wprowadzane do obrotu, o ile nazwa chemiczna fluorowanych gazów cieplarnianych nie jest określona w formie etykiety z zastosowaniem przyjętej nomenklatury branżowej. Taka etykieta wyraźnie wskazuje, że produkt lub urządzenie zawiera fluorowane gazy cieplarniane, co jest w widoczny i niemożliwy do usunięcia sposób oznaczone na produkcie lub urządzeniu, w pobliżu punktów serwisowych przeznaczonych do ładowania lub odzysku fluorowanego gazu cieplarnianego lub na tej części produktu lub urządzenia, która zawiera fluorowany gaz cieplarniany. Hermetycznie zamknięte systemy są oznakowane jako takie.

2. Ustęp 1 ma zastosowanie do następujących typów urządzeń i produktów:

a) produkty i urządzenia chłodnicze, które zawierają perfluorowęglowodory lub preparaty zawierające perfluorowęglowodory;

b) produkty i urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne (inne niż te w pojazdach silnikowych), pompy ciepła, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice, jeżeli dany typ produktów lub urządzeń zawiera wodorofluorowęglowodory lub preparaty zawierające wodorofluorowęglowodory;

c) rozdzielnice, które zawierają heksafluorek siarki lub preparaty zawierające sześćfluorek siarki; oraz

d) wszystkie pojemniki fluorowanych gazów cieplarnianych.

3. Komisja ustala, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 11 ust. 2, formę etykiety, jaką należy stosować.

Artykuł 8

Kontrola stosowania

1. Od dnia 1 stycznia 2008 r. stosowanie heksafluorku siarki lub jego preparatów w procesie odlewania magnezu jest zabronione, z wyjątkiem przypadków gdzie ilość zastosowanego heksafluorku siarki nie przekracza 850 kg rocznie.

2. Stosowanie heksafluorku siarki lub jego preparatów do napełniania opon pojazdów jest zabronione od ... (*).

Artykuł 9

Wprowadzenie do obrotu

1. Wprowadzenie do obrotu produktów i urządzeń wyszczególnionych w załączniku II, zawierających fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie opiera się na wykorzystaniu tych gazów, jest zabronione zgodnie z przepisami zawartymi w tym załączniku.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do produktów i urządzeń, co do których wykazano, że zostały wyprodukowane przed dniem wejścia w życie odpowiedniego zakazu dotyczącego wprowadzania do obrotu.

Artykuł 10

Przegląd

1. Na podstawie postępów w potencjalnym ograniczaniu lub zastępowaniu fluorowanych gazów cieplarnianych w systemach klimatyzacji, innych niż te zainstalowane w pojazdach silnikowych, o których mowa w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽¹⁾ oraz w systemach chłodniczych zawartych w środkach transportu, Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia i publikuje sprawozdanie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r. Jeżeli będzie to stosowne, Komisja przedstawia wnioski legislacyjne także w celu stosowania przepisów art. 3 do systemów klimatyzacji innych niż te zainstalowane w pojazdach silnikowych, o których mowa w dyrektywie Rady 70/156 EWG, oraz systemów chłodniczych zawartych w środkach transportu.

2. Do ... (*) Komisja publikuje sprawozdanie na podstawie doświadczeń w stosowaniu niniejszego rozporządzenia. W szczególności sprawozdanie:

- a) zawiera ocenę skutków odpowiednich przepisów dotyczących emisji i przewidywanych poziomów emisji fluorowanych gazów cieplarnianych i wyniki badania opłacalności tych przepisów;
- b) w świetle przyszłych sprawozdań z oceny IPCC przedstawia ocenę tego, czy dodatkowe fluorowane gazy cieplarniane powinny zostać dodane do załącznika I;
- c) przedstawia ocenę programów szkoleń i certyfikacji ustanowionych przez Państwa Członkowskie na mocy art. 5 ust. 2;

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/104/WE (Dz.U. L 337 z 13.11.2004, str. 13).

(*) Cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

d) przedstawia ocenę potrzeby wprowadzenia norm na poziomie Wspólnoty Europejskiej dotyczących kontroli emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z produktów i urządzeń, w szczególności w odniesieniu do pianek, z uwzględnieniem wymogów technicznych dotyczących projektowania produktów i urządzeń;

e) zawiera ocenę skuteczności środków związanych z ograniczaniem realizowanych przez operatorów na mocy art. 3, jak również ocenę możliwości ustanowienia maksymalnych poziomów wycieków dla instalacji;

f) zawiera ocenę oraz, w stosownych przypadkach, propozycje zmian w odniesieniu do wymogów dotyczących sprawozdań wyszczególnionych w art. 6 ust. 1, w szczególności ograniczenie ilościowe do jednej tony w celu usprawnienia praktycznego zastosowania tych wymogów dotyczących sprawozdań;

g) zawiera ocenę potrzeby opracowywania i upowszechniania materiałów określających najlepsze dostępne techniki oraz najlepsze praktyki w dziedzinie środowiska naturalnego dotyczące zapobiegania i minimalizowania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych;

h) zawiera ogólne podsumowanie rozwoju technologii, w szczególności w odniesieniu do pianek, zarówno w ramach Wspólnoty, jak i na poziomie międzynarodowym, w zakresie zdobytego doświadczenia, wymogów środowiskowych i wszelkich oddziaływań na funkcjonowanie rynku wewnętrznego;

i) zawiera ocenę tego, czy zastąpienie heksafluorku siarki w procesach odlewania w formach piaskowych, odlewania kokilowego oraz odlewania wysokociśnieniowego jest technicznie wykonalne i opłacalne oraz, jeżeli będzie to stosowne, zawierać propozycję zmiany art. 8 ust. 1 do dnia 1 stycznia 2009 r. Zawiera również przegląd dotyczący zwolnienia zawartego w art. 8 ust. 1 w świetle dalszej oceny dostępnych rozwiązań alternatywnych do dnia 1 stycznia 2010 r.;

j) zawiera ocenę tego, czy uwzględnienie dalszych produktów i urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane w załączniku II jest technicznie wykonalne i opłacalne oraz, jeżeli będzie to stosowne, przedstawia wnioski dotyczące zmiany załącznika II w celu uwzględnienia takich dalszych produktów i urządzeń;

k) zawiera ocenę tego czy przepisy Wspólnoty dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych powinny zostać zmienione; wszelkie zmiany powinny uwzględniać rozwój technologii i nauki oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej.

3. Tam gdzie jest to konieczne Komisja przedstawia odpowiednie propozycje zmian odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Komitet

1. Komisję wspiera komitet utworzony na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.

2. W przypadku odesłań do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art.8.

Okres ustalony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 12

Sankcje

1. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby te zasady zostały wprowadzone w życie. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji do ... (*) zasady dotyczące sankcji oraz niezwłocznie notyfikują jej wszelkie późniejsze zmiany dotyczące tych zasad.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwanaście miesięcy po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) Rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ 1

Fluorowane gazy cieplarniane, o których mowa w art. 2 ust. 1.

Fluorowany gaz cieplarniany	Wzór chemiczny	Współczynnik ocieplenia globalnego
Heksafluorek siarki	SF ₆	22 200
<i>Wodorofluorowęglowodory (HFCs):</i>		
HFC-23	CHF ₃	12 000
HFC-32	CH ₂ F ₂	550
HFC-41	CH ₃ F	97
HFC-43-10mee	C ₅ H ₂ F ₁₀	1 500
HFC-125	C ₂ HF ₅	3 400
HFC-134	C ₂ H ₂ F ₄	1 100
HFC-134a	CH ₂ FCF ₃	1 300
HFC-152a	C ₂ H ₄ F ₂	120
HFC-143	C ₂ H ₃ F ₃	330
HFC-143a	C ₂ H ₃ F ₃	4 300
HFC-227ea	C ₃ HF ₇	3 500
HFC-236cb	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 300
HFC-236ea	CHF ₂ CHFCF ₃	1 200
HFC-236fa	C ₃ H ₂ F ₆	9 400
HFC-245ca	C ₃ H ₃ F ₅	640
HFC-245fa	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	950
HFC-365mfc	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	890
<i>Perfluorowęglowodory (PFC):</i>		
Perfluorometan	CF ₄	5 700
Perfluoroetan	C ₂ F ₆	11 900
Perfluoropropan	C ₃ F ₈	8 600
Perfluorobutan	C ₄ F ₁₀	8 600
Perfluoropentan	C ₅ F ₁₂	8 900
Perfluoroheksan	C ₆ F ₁₄	9 000
Perfluorocyklobutan	c-C ₄ F ₈	10 000

CZĘŚĆ 2**Metoda obliczania całkowitego współczynnika ocieplenia globalnego (WOG) dla preparatów**

Całkowity WOG dla danego preparatu jest średnią ważoną, wyprowadzoną z sumy udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich WOG.

$$\sum (\text{Substancja X \%} \times \text{WOG}) + (\text{Substancja Y \%} \times \text{WOG}) + \dots (\text{Substancja N \%} \times \text{WOG})$$

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład: zastosowanie tego wzoru do teoretycznej mieszanki gazów zawierającej 23 % HFC-32; 25 % HFC-125 i 52 % HFC-134a;

$$\sum (23 \% \times 550) + (25 \% \times 3\,400) + (52 \% \times 1\,300)$$

⇒ Całkowity WOG = 1 652,5

ZAŁĄCZNIK II

Zakazy dotyczące wprowadzania do obrotu zgodnie z art. 9

Fluorowane gazy cieplarniane	Produkty i urządzenia	Data wprowadzenia zakazu
Fluorowane gazy cieplarniane	Pojemniki nienadające się do ponownego napełniania	Data wejścia w życie
Wodorofluorowęglowodory i perfluorowęglowodory	Otwarte systemy wykorzystujące bezpośrednie odparowywanie zawierające czynniki chłodnicze	Data wejścia w życie
Perfluorowęglowodory	Systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice	Data wejścia w życie
Fluorowane gazy cieplarniane	Okna do użytku domowego	Data wejścia w życie
Fluorowane gazy cieplarniane	Inne okna	Rok po dacie wejścia w życie
Fluorowane gazy cieplarniane	Obuwie	1 lipca 2006 r.
Fluorowane gazy cieplarniane	Opony	Data wejścia w życie
Fluorowane gazy cieplarniane	Pianki jednoskładnikowe, z wyjątkiem tego, gdy muszą spełniać krajowe normy bezpieczeństwa	Rok po dacie wejścia w życie
Wodorofluorowęglowodory	Nowatorskie aerozole	Dwa lata po dacie wejścia w życie

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 11 sierpnia 2003 r., Komisja przedstawiła Radzie swój wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych fluorowych gazów cieplarnianych.
2. Parlament Europejski wydał swoją opinię w dniu 31 marca 2004 r. (pierwsze czytanie).
Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w dniu 28 stycznia 2004 r.
3. W dniu 21 czerwca 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko zgodnie z art. 251 Traktatu.

II. CEL

Cele rozporządzenia wnioskowanego przez Komisję obejmowały:

- wniesienie znaczącego wkładu w osiągnięcie przez UE celu obecnego Protokołu z Kioto, a nawet większych redukcji w późniejszych okresach, poprzez wprowadzanie wydajnych kontroli i środków ograniczających oraz poprzez zachęcanie do bardziej odpowiedzialnego stosowania fluorowych gazów cieplarnianych w ogóle, a w szczególności gazów bardziej szkodliwych dla środowiska, to jest tych o wysokich współczynnikach ocieplenia globalnego; oraz
- zapobieganie zniekształceniom rynku wewnętrznego, które mogłyby wyniknąć z różnych środków krajowych stosowanych w Państwach Członkowskich lub przez nie planowanych w celu zapewnienia przestrzegania ich zobowiązań wynikających z porozumienia dotyczącego podziału obciążeń we WE, aby osiągnąć cel WE, jakim jest redukcja emisji określona w Protokole z Kioto⁽¹⁾. Wniosek obejmuje zakazy niektórych sposobów użycia gazów i zakazuje wprowadzania do obrotu ograniczonej ilości instalacji, które zawierają te gazy.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

1. Uwagi ogólne

Wspólne stanowisko uwzględnia w przybliżeniu dwie trzecie poprawek proponowanych przez Parlament Europejski w pierwszym czytaniu. Rada uważa, że wspólne stanowisko, pomimo iż zmienia zaproponowane podejście (patrz ust. 3 poniżej), nie zmienia celów pierwotnego wniosku Komisji, oraz odnotowuje, że Komisja również popiera wspólne stanowisko w obecnej wersji.

2. Poprawki Parlamentu Europejskiego

Na swoim głosowaniu plenarnym w dniu 31 marca 2004 r. PE przyjął 81 poprawek do wniosku.

- a) 54 z nich włączono do wspólnego stanowiska Rady w dosłownym brzmieniu, częściowo lub zasadniczo, 44 do rozporządzenia i 10 do dyrektywy; i
- b) 27 poprawek nie włączono.

Przyjęte poprawki wymieniono poniżej w kolejności ich włączania do dwóch części składowych wspólnego stanowiska, najpierw do rozporządzenia a następnie do dyrektywy:

Rozporządzenie:

Poprawka 3: Przyjęta w motywie 4, a to dodanie wyrazu „cieplarnianych” zostaje przyjęte w całym tekście.

Poprawka 8: Przyjęta zasadniczo. Pierwotny tekst art. 1 zostaje przeredagowany tak, że obejmuje dwa ustępy, które obecnie zawierają treść objętą niniejszą poprawką.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1).

Poprawka 10: Przyjęta w większości, w art. 2 lit. g), wprowadzania do obrotu samych gazów nie zawarto we wspólnym stanowisku, części dotyczącej pojazdów nie zawarto w formie zaproponowanej przez Radę, aby zająć się tą częścią wniosku w osobnej dyrektywie dotyczącej homologacji typu pojazdu.

Poprawka 12: Przyjęta częściowo, w art. 2 lit. n), Rada nie uznała za konieczne, aby uszczegółwić, dodając „podczas ich naprawy lub składowania”, ale zamiast tego utrzymała otwartą kwestię ram czasowych.

Poprawka 13: Rada uzgodniła, że istnieje potrzeba zdefiniowania zniszczenia, ale nie podążyła za tekstem zaproponowanym przez Parlament, zamiast tego wspólne stanowisko zawiera definicję zniszczenia zaczerpniętą ze standardowej definicji używanej w sprawozdaniach dotyczących warstwy ozonowej, patrz: art. 2 lit. q).

Poprawki 15, 16 i 17: Wszystkie przyjęte częściowo, art. 2 lit. b), c) i a), Rada nie uznała ostatniej frazy za konieczną, dlatego też w żadnym z przypadków nie włącza się jej do wspólnego stanowiska.

Poprawka 18: Przyjęta zasadniczo, art. 2 lit. d).

Poprawka 23: Przyjęta zasadniczo, art. 3 ust. 1, po długiej dyskusji dotyczącej pojęć „operator” i „właściciel” Rada podjęła decyzję, aby posłużyć się tylko pojęciem „operator”, ale w zakresie definicji operatora (art. 2 lit. f)) zaznaczono, że Państwa Członkowskie mogą w określonych sytuacjach wyznaczyć właściciela do pełnienia roli operatora.

Poprawka 107: Przyjęta częściowo, treść niniejszej poprawki uwzględniona jest art. 3 ust. 2, poza potrzebą kontroli, gdy sprzęt jest instalowany, patrz odrzucona poprawka 24.

Poprawki 26, 27 i 28: Przyjęte w art. 3 ust. 2, z wyjątkiem pierwszej części poprawki 26, którą uznano za zbędną.

Poprawka 29: Przyjęta w art. 3 ust. 2, we wspólnym stanowisku niniejszą poprawkę stosuje się do instalacji objętych lit. b), jak również lit. c).

Poprawka 30: Przyjęta częściowo, art. 3 ust. 4, jako że częstotliwość może rzeczywiście zostać zmniejszona o połowę, ale na podstawie instalacji systemu wykrywania wycieków.

Poprawka 31: Przyjęta w art. 3 ust. 5.

Poprawki 110 i 32: Przyjęte częściowo w art. 3 ust. 4 — patrz: poprawka 30.

Poprawka 33: Przyjęta częściowo w art. 3 ust. 3, odrzucono część dotyczącą „jednego obiegu” (patrz: poprawka 26), a ostatnią część odrzucono, ponieważ we wspólnym stanowisku używa się wyrazów „odpowiedni” system wykrywania wycieków.

Poprawka 34: Przyjęta w art. 3 ust. 6 (por. poprawka 23).

Poprawka 35: Przyjęta w art. 3 ust. 1.

Poprawka 39: Przyjęta w art. 4 ust. 4, jednakże Rada uznała, że w praktyce bardziej właściwe jest sformułowanie „przed” końcowym usunięciem niż „podczas” końcowego usunięcia.

Poprawki 41 i 42 oraz części poprawek 43 i 44: art. 5 zostaje w sposób istotny przereklamowany, w zasadzie treść poprawek 41 i 42 została zawarta w ust. 1–3, wraz z częściami poprawek 43 i 44.

Poprawki 46, 47, część poprawki 48 i poprawka 50: Przyjęte w art. 6 ust. 1 lit. a).

Poprawki 52, zasadnicza część poprawek 53, 54 i poprawka 55: Przyjęte w art. 6 ust. 1 lit. b).

Poprawki 59 i 60: Przyjęte w art. 6 ust. 1 lit. c).

Poprawki 62 i 63: Przyjęte zasadniczo w art. 6 ust. 4.

Poprawka 78: Przyjęta zasadniczo poprzez nowy art. 6b dotyczący „etykietowania”, zawarta we wspólnym stanowisku.

Poprawka 65: Przyjęta w art. 7.

Poprawka 67: Przyjęta, prawie w dosłownym brzmieniu w art. 8 ust. 1.

Poprawka 79: Przyjęta częściowo, art. 9 ust. 1 zawiera wyraz „cieplarnianych”, ale nie zawiera skreślenia wyrazów „zawartych w środkach transportu”.

Poprawka 105: Przyjęto skreślenie w art. 11.

Dyrektywa:

Poprawka 6: Przyjęta zasadniczo w motywie 4.

Poprawki 85 i 96: Przyjęte.

Poprawka 111: Przyjęta zasadniczo w art. 5 ust. 2, jednakże data powiązana jest z przyjęciem zharmonizowanego testu wykrywania wycieków, a wartości graniczne są już określone we wspólnym stanowisku.

Poprawka 71: Przyjęta w art. 7 ust. 1 tiret drugie.

Poprawka 112: Przyjęta częściowo w art. 5 ust. 4, jednakże wartość współczynnika ocieplenia globalnego (WOG) użyta we wspólnym stanowisku wynosi 150, a nie 50.

Poprawka 73: Przyjęta częściowo w art. 5 ust. 5, jednakże data we wspólnym stanowisku to dzień 1 stycznia 2017 r., a nie 1 stycznia 2014 r., a wartość WOG użyta we wspólnym stanowisku wynosi 150, a nie 50.

Poprawka 76: Przyjęto skreślenie systemu kwotowego.

Poprawka 86: Przyjęta zasadniczo. Sprawozdanie, które ma zostać przekazane, zgodnie z art. 8 ust. 1, pięć lat, a nie dwa lata po wejściu w życie, bada, czy wymagane są poprawki, biorąc pod uwagę rozwój technologii i nauki oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej.

Poprawka 82: Objęta zasadniczo art. 8.

27 poprawek, które odrzucono, wymieniono w kolejności, w jakiej znajdowałyby zastosowanie do wniosku Komisji, wraz z uzasadnieniem ich odrzucenia:

Poprawka 2: We wspólnym stanowisku część wymaganych środków ma zostać podjęta na podstawie art. 95, dlatego też Państwa Członkowskie mogą nie mieć możliwości utrzymania niektórych środków krajowych.

Poprawka 4: Stosowanie tych gazów zostało ograniczone, zgodnie z zakazami zawartymi w art. 7, po szczegółowych konsultacjach z Komisją. Zakazy stosowania zostaną poddane dokładnemu przeglądowi zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. i) w roku 2009 i 2010, a możliwe przedłużenie wprowadzania do obrotu zakazów zostanie rozważone przy przeglądzie ogólnym (art. 9 ust. 2 lit. j)).

Poprawki 5 i 7: Zaproponowany przez Komisję motyw 7 oraz motyw 9a zaproponowany przez Parlament nie zostały włączone do wspólnego stanowiska, ponieważ Rada nie uznała za konieczne wyjaśnianie każdego z wymogów. Zamiast tego włączono bardziej ogólne motywy w celu wyjaśnienia, dla których części rozporządzenia podstawę stanowi art. 175, a dla których art. 95.

Poprawka 9: Rada nie widzi potrzeby definiowania producenta.

Poprawka 11: Rada preferuje pozostawienie wyrazu „zbiornik” bardziej niż pojemnik, ale do definicji zaproponowanej przez Komisję dodaje wyraz „głównie”.

Poprawka 108: Rada nie widzi potrzeby włączenia ograniczenia WOG do 50 do definicji, ponieważ kwestia ta została uregulowana w kolejnych artykułach.

Poprawka 20: Po długiej debacie Rada opowiedziała się za utrzymaniem propozycji Komisji, aby użyć wyrazów „nowatorski aerozol”, ponieważ nie uznała podjętych badań i konsultacji za wystarczające w odniesieniu do innych aerozoli.

Poprawka 21: Rada nie widzi potrzeby, aby wprowadzać przepisy szczególnie dotyczące drobnych wytwórców.

Poprawka 22: Rada uznała poprawkę za zbyt ogólną, istotę jej obejmuje art. 3 ust. 1.

Poprawka 24: Rada uznała, że przedstawiona w poprawce procedura jest już zwykłą procedurą, a celem tego artykułu było zapewnienie, że nie dojdzie do wycieku, gdy sprzęt znajduje się w naprawie.

Poprawka 25: Rada po wnikliwej debacie uznała, że właściwym jest rozszerzenie tego zobowiązania na sprzęt ruchomy w tym czasie, jednakże będzie to poddane przeglądowi do dnia 31 grudnia 2007 r. (patrz: art. 9 ust. 1).

Poprawka 36: Rada nie uznała tego wymogu rejestracji za konieczny.

Poprawka 40: Rada nie uznała tego wymogu rejestracji za konieczny.

Poprawka 49: Poprawka ta jest uwzględniona w art. 6 ust. 1 lit. b).

Poprawka 57 i 61: Rada nie uznała, że wymogi te mogłyby zostać spełnione w praktyce.

Poprawka 64: Wspólne stanowisko wciąż zawiera w ust. 1 wyjątek od zakazu stosowania, jednakże będzie to poddane przeglądowi do dnia 1 stycznia 2010 r., patrz: art. 9 ust. 2 lit. i).

Poprawki 69, 74, 75 i 77: Rada nie chciała zawrzeć zachęt podatkowych w tekście wspólnego stanowiska.

Poprawka 80: Rada uznała to narzędzie za zbyt szerokie, jednakże lit. i)–j) zostały dodane w art. 9 do części dotyczącej przeglądu oraz w celu zwrócenia uwagi na aspekty tej poprawki.

Poprawka 81: Rada uznała, że poprawka ta została już objęta literami dotyczącymi przeglądu ogólnego zawartymi w art. 9 ust. 2, np. lit. a), g) i h).

Poprawka 104: Po długiej dyskusji Rada uzgodniła, że istniejący Komitet Regulacyjny ds. Substancji Zubażających Ozon powinien zostać wykorzystany, ale raczej w ramach procedury regulacyjnej niż procedury zarządzania, patrz: art. 10.

Poprawka 83: Nie uznano odrębnego komitetu za konieczny.

Poprawka 84: Nowa forma dyrektywy dotyczącej homologacji typu pojazdu w odniesieniu do instalacji klimatyzacyjnej w pojazdach oznacza, że zagadnienie to nie pojawia się już w załączniku II do wspólnego stanowiska, a w odniesieniu do aerozoli Rada preferuje pozostawienie „nowatorskich aerozoli” zgodnie z propozycją Komisji, patrz: poprawka 20.

3. Najważniejsze innowacje wprowadzone przez Radę

— *Ruchoma instalacja klimatyzacyjna:*

1. System kwotowy

Rada zgodziła się z poprawkami Parlamentu, zważywszy że proponowany system kwotowy nie był najlepszym sposobem, aby osiągnąć cel jakim jest redukcja emisji z tych systemów oraz ostatecznie zmieniając czynnik chłodniczy we wszystkich nowych systemach na substancje mniej szkodliwe dla środowiska (tj. na gaz ze znacznie niższym WOG). Dlatego też skreśla się system kwotowy.

2. Dyrektywa dotycząca homologacji typu

Rada odnotowała, że Parlament, w szczególności w poprawkach 82 i 112, zamierzał wykorzystać system homologacji typu WE zgodnie z dyrektywą 70/156/EWG do celów kontroli sposobu wyposażania pojazdów w przyjazne dla środowiska systemy klimatyzacji.

Rada podziela cel Parlamentu oraz wprowadziła go w życie, wykorzystując standardowy formularz dyrektywy dotyczącej homologacji typu pojazdów, zgodnie ze źródłowymi przepisami prawnymi zawartymi w dyrektywie 70/156/EWG.

— Podstawa prawna pozostałych części rozporządzenia:

Decydując się na usunięcie z wniosku części dotyczącej ruchomych instalacji klimatyzacyjnych i włączenia jej do oddzielnej dyrektywy, Rada z wielką starannością rozważyła właściwą podstawę prawną dla pozostałej części rozporządzenia oraz, jak zostało to odzwierciedlone we wspólnym stanowisku, zdecydowała, że najwłaściwszym rozwiązaniem jest podwójna podstawa prawna. Oznacza to, że podstawę rozporządzenia stanowi art. 175 ust. 1. Jednakże podstawę artykułów dotyczących zakazów stosowania, zakazu wprowadzania do obrotu i etykietowania stanowi art. 95 Traktatu. Dodanie artykułu wprowadzającego wymóg etykietowania w określony sposób produktów zawierających fluorowe gazy cieplarniane było nowym uzupełnieniem ze strony Rady i wydaje się pasować, do pewnego stopnia, do poprawki Parlamentu dotyczącej informacji o konsumentach.

III. WNIOSEK

Pomimo tego, że Rada nie jest w stanie zaakceptować wszystkich poprawek przyjętych przez Parlament Europejski, uważa, że wspólne stanowisko w dużej mierze pokrywa się z postulatami Parlamentu.

W odniesieniu do aspektu ruchomej instalacji klimatyzacyjnej, forma we wspólnym stanowisku jest nowa. Jednakże w istocie cel, jakim jest stworzenie rozwiązania łatwiejszego do zrealizowania niż propozycja dotycząca kwoty, na podstawie przepisów dotyczących homologacji typu, jest celem podzielanym zarówno przez Parlament, jak i przez Radę. Należy podkreślić, że pomimo istnienia dwóch części składowych — rozporządzenia i dyrektywy — Rada i Komisja są zgodne co do tego, że nadal jest tylko jeden wniosek.

WSPÓLNE STANOWISKO NR 26/2005

przyjęte przez Radę w dniu 21 czerwca 2005 r.

**w sprawie przyjęcia dyrektywy 2005/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ...
odnoszącej się do emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej
dyrektywę Rady 70/156/EWG**

(2005/C 183 E/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym musi być zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału; w tym celu istnieje wspólnotowy system homologacji typu dla pojazdów silnikowych. Wymogi techniczne dla homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do systemów klimatyzacji powinny zostać zharmonizowane w celu uniknięcia przyjmowania różnych wymogów w poszczególnych Państwach Członkowskich i zapewnienia poprawnego działania rynku wewnętrznego.
- (2) Rosnąca liczba Państw Członkowskich zamierza uregulować kwestię stosowania systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych w wyniku decyzji Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotyczącej zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań ⁽³⁾. Decyzja ta zobowiązuje Wspólnotę i jej Państwa Członkowskie do zredukowania w latach 2008—2012 ich zagregowanych antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wyszczególnionych w załączniku A do Protokołu z Kioto o 8 % w porównaniu do poziomów z 1990 r. Nieskoordynowane wykonanie tych zobowiązań niesie ze sobą ryzyko stworzenia barier dla swobodnego przepływu pojazdów silnikowych we Wspólnocie. Dlatego też właściwym jest ustalenie wymogów, jakie mają spełniać systemy klimatyzacji instalowane w pojazdach, aby mogły być wprowadzone do obrotu, oraz wprowadzenie od określonej daty zakazu dotyczącego systemów klimatyzacji zaprojektowanych w ten sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150.

- (3) Emisje wodorofluorowęglowodoru-134a (HFC-134a), którego współczynnik ocieplenia globalnego wynosi 1300, z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych stanowią coraz poważniejszy problem ze względu na ich wpływ na zmiany klimatyczne. Przewiduje się, że opłacalne i bezpieczne alternatywy dla wodorofluorowęglowodoru-134a (HFC-134a) będą dostępne w niedalekiej przyszłości. W świetle postępów w zakresie potencjalnego ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z takich systemów lub zastąpienia tych gazów powinno się dokonać przeglądu, czy zakres niniejszej dyrektywy powinien zostać rozszerzony na inne kategorie pojazdów silnikowych i czy powinny zostać zmienione przepisy dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego tych gazów, biorąc pod uwagę rozwój technologiczny i naukowy oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej.
- (4) W celu zapewnienia przestrzegania zakazu dotyczącego niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych istnieje potrzeba ograniczenia możliwości modernizowania pojazdów silnikowych z wykorzystaniem systemów klimatyzacji zaprojektowanych w ten sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150 oraz wprowadzenia zakazu napełniania systemów klimatyzacji takimi gazami.
- (5) W celu ograniczenia emisji niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych konieczne jest ustalenie wartości granicznych wskaźnika wycieku i procedury diagnostycznej do oceny wycieku w systemach klimatyzacji zaprojektowanych w ten sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, które są instalowane w pojazdach silnikowych.
- (6) W celu przyczynienia się do wykonania zobowiązań Wspólnoty i jej Państw Członkowskich wynikających z Ramowej Konwencji NZ w sprawie Zmian Klimatu, Protokołu z Kioto i decyzji 2002/358/WE, rozporządzenie (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz niniejsza dyrektywa, które wspólnie przyczyniają się do redukcji emisji fluorowanych gazów cieplarnianych, powinny być przyjęte i opublikowane w tym samym czasie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 30.4.2004, str. 62.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 31 marca 2004 r. (Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 600), wspólne stanowisko Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1.⁽⁴⁾ Patrz: ... str. niniejszego Dziennika Urzędowego (należy zamieścić odniesienie do rozporządzenia odpowiadającego niniejszej dyrektywie w celu równoczesnej publikacji).

(7) Każdy producent pojazdów powinien udostępnić organowi przyznającemu homologację wszystkie odpowiednie informacje techniczne dotyczące zainstalowanych systemów klimatyzacji i stosowanych w nich gazów. W przypadku systemów klimatyzacji zaprojektowanych w ten sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, producent powinien udostępnić również informacje na temat wskaźnika wycieku w takich systemach.

(8) Środki konieczne do realizacji niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.

(9) Niniejsza dyrektywa jest jedną z osobnych dyrektyw dotyczących procedury homologacji typu WE, wprowadzonej dyrektywą Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽²⁾. Dlatego też należy odpowiednio zmienić dyrektywę 70/156/EWG.

(10) Ze względu na fakt, że cele niniejszej dyrektywy, mianowicie kontrola wycieków określonych fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji zainstalowanych w pojazdach oraz wprowadzenie od określonej daty zakazu dotyczącego systemów klimatyzacji zaprojektowanych w ten sposób, że będą zawierać do fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, nie mogą zostać osiągnięte w zadawalający sposób przez Państwa Członkowskie działające indywidualnie, a ze względu na skalę i skutki niniejszej dyrektywy możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, przewidzianą w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia tych celów.

(11) Zgodnie z ust. 34 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽³⁾ zachęca się Państwa Członkowskie do sporządzenia, dla własnych potrzeb i w interesie Wspólnoty, ich własnych tabel, które będą odzwierciedlać w możliwie najszerszym zakresie związek między niniejszą dyrektywą a środkami transponującymi, oraz do podania ich do wiadomości publicznej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa wymogi dla homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu pojazdów w odniesieniu do emisji z systemów klimatyzacji instalowanych w pojazdach i ich bezpiecznego działania. Ponadto określa ona przepisy dotyczące modernizowania pojazdów z zastosowaniem takich systemów i ich ponownego napełniania.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do pojazdów silnikowych kategorii M₁ i N₁, jak określono w załączniku II do dyrektywy 70/156/EWG. Do celów niniejszej dyrektywy pojazdy kategorii N₁ są ograniczone do pojazdów klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy Rady 70/220/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez spaliny z pojazdów silnikowych ⁽⁴⁾, umieszczonej przez dyrektywę 98/69/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. „pojazd” oznacza każdy pojazd silnikowy objęty zakresem niniejszej dyrektywy;
2. „typ pojazdu” oznacza typ zdefiniowany w sekcji B załącznika II do dyrektywy 70/156/EWG;
3. „system klimatyzacji” oznacza każdy system, którego głównym celem jest obniżenie temperatury i wilgotności powietrza w kabinie pasażerskiej pojazdu;
4. „system podwójnego parownika” oznacza system, w którym jeden parownik jest zamontowany w komorze silnikowej, a drugi w innej komorze pojazdu, natomiast wszystkie inne systemy są uważane za „systemy pojedynczego parownika”;
5. „fluorowane gazy cieplarniane” oznaczają wodorofluorowęglowodory (HFC), perfluorowęglowodory (PFC) i heksafluorek siarki (SF₆), określone w załączniku A do Protokołu z Kioto oraz preparaty zawierające te substancje, ale nie obejmują substancji kontrolowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/104/WE (Dz.U. L 337 z 13.11.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2003/76/WE (Dz.U. L 206 z 15.8.2003, str. 29).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2077/2004 (Dz.U. L 359 z 4.12.2004, str. 28).

6. „wodorofluorowęglowodór” oznacza związek organiczny złożony z węgla, wodoru i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
7. „perfluorowęglowodór” oznacza związek organiczny składający się jedynie z węgla i fluoru, którego cząsteczka zawiera nie więcej niż sześć atomów węgla;
8. „współczynnik ocieplenia globalnego” oznacza stosunek siły oddziaływania gazu cieplarnianego na ocieplenie klimatu do siły oddziaływania dwutlenku węgla. Współczynnik ocieplenia globalnego (WOG) obliczany jest na podstawie skutków oddziaływania jednego kilograma danego gazu na ocieplenie klimatu w ciągu 100 lat w porównaniu do oddziaływania jednego kilograma CO₂. Odpowiednie wielkości WOG pochodzą z trzeciego sprawozdania z oceny (TAR) przyjętego przez Międzyrządowy Zespół do spraw Zmian Klimatu („wartości WOG 2001, IPCC”) (1);
9. „preparat” oznacza mieszaninę złożoną z dwóch lub więcej substancji, z których przynajmniej jedna jest fluorowanym gazem cieplarnianym. Całkowity współczynnik ocieplenia globalnego (2) dla danego preparatu określany jest zgodnie z częścią 2 załącznika;
10. „modernizowanie” oznacza zainstalowanie systemu klimatyzacji w pojeździe po jego rejestracji.

Artykuł 4

Obowiązki Państw Członkowskich

1. Państwa Członkowskie przyznają, w zależności od przypadku, homologację typu WE lub krajową homologację typu, w odniesieniu do emisji z systemów klimatyzacji wyłącznie typom pojazdów, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.
2. W celu przyznania homologacji typu dla całego pojazdu, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 70/156/EWG, Państwa Członkowskie zapewniają przekazywanie przez producentów informacji dotyczących typu czynnika chłodniczego wykorzystywanego w systemach klimatyzacji instalowanych w nowych pojazdach silnikowych.
3. W celu przyznania homologacji typu pojazdom wyposażonym w systemy klimatyzacji, zaprojektowane w ten sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, Państwa Członkowskie zapewniają, że zgodnie ze zharmonizowanym testem wykrywania wycieków, o którym mowa w art. 7 ust. 1, wskaźnik wycieku takich gazów nie przekracza maksymalnych dozwolonych poziomów określonych w art. 5.

(1) Trzecia ocena zmian klimatu IPCC, 2001. Sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu do spraw Zmian Klimatu (<http://www.ipcc.ch/pub/reports.htm>).

(2) Do obliczania WOG niefluorowanych gazów cieplarnianych w preparatach mają zastosowanie wartości opublikowane w Pierwszej ocenie IPCC, patrz: Climate Change, The IPCC Scientific Assessment, J.T. Houghton, G.J. Jenkins, J.J. Ephraums (ed.), Cambridge University Press, Cambridge (UK) 1990.

Artykuł 5

Homologacja typu

1. Ze skutkiem od dnia upływu sześciu miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków Państwa Członkowskie, z powodów związanych z emisjami z systemów klimatyzacji, nie mogą:

- a) odmówić, w odniesieniu do nowego typu pojazdu, przyznania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu; lub
- b) zakazać rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu nowych pojazdów,

jeżeli pojazd wyposażony w system klimatyzacji, zaprojektowany w ten sposób, że będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

2. Ze skutkiem od dnia upływu 12 miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków lub od 1 stycznia 2007 r., w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później, Państwa Członkowskie zaprzestają przyznawania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu w odniesieniu do typu pojazdu wyposażonego w system klimatyzacji, zaprojektowany w ten sposób, że będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, o ile wskaźnik wycieku z tego systemu nie przekroczy 40 gramów fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie dla systemu pojedynczego parownika lub 60 gramów rocznie dla systemu podwójnego parownika.

3. Ze skutkiem od dnia upływu 24 miesięcy od daty przyjęcia zharmonizowanego testu wykrywania wycieków lub od 1 stycznia 2008 r., w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później, w odniesieniu do nowych pojazdów wyposażonych w systemy klimatyzacji zaprojektowane w taki sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, o ile wskaźnik wycieku z tego systemu nie przekroczy 40 gramów fluorowanych gazów cieplarnianych rocznie dla systemu pojedynczego parownika lub 60 gramów rocznie dla systemu podwójnego parownika, Państwa Członkowskie:

- a) uznają świadectwa zgodności za nieważne do celów art. 7 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG; oraz
- b) odmawiają rejestracji oraz zakazują sprzedaży i dopuszczenia do ruchu.

4. Ze skutkiem od 1 stycznia 2011 r. Państwa Członkowskie nie przyznają dłużej homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu dla typu pojazdu wyposażonego w system klimatyzacji, zaprojektowany w taki sposób, że będzie zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150.

5. Ze skutkiem od 1 stycznia 2017 r. w odniesieniu do nowych pojazdów wyposażonych w systemy klimatyzacji, zaprojektowane w taki sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, Państwa Członkowskie:

- a) uznają świadectwa zgodności za nieważne do celów art. 7 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG; oraz
- b) odmawiają rejestracji oraz zakazują sprzedaży i dopuszczenia do ruchu.

Artykuł 6

Modernizowanie i ponowne napełnianie

1. Ze skutkiem od 1 stycznia 2011 r. systemy klimatyzacji, zaprojektowane w taki sposób, że będą zawierać fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, nie są instalowane w pojazdach, które otrzymały homologację typu po tej dacie. Ze skutkiem od 1 stycznia 2017 r. żadne pojazdy nie są modernizowane z zastosowaniem takich systemów klimatyzacji.

2. Systemy klimatyzacji zainstalowane w pojazdach, które otrzymały homologację typu w dniu 1 stycznia 2011 r. lub później, nie są napełniane fluorowanymi gazami cieplarnianymi o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150. Ze skutkiem od 1 stycznia 2017 r. systemy klimatyzacji we wszystkich pojazdach nie są napełniane fluorowanymi gazami cieplarnianymi o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150, z wyjątkiem ponownego napełniania systemów klimatyzacji zawierających te gazy, które zostały zainstalowane w pojazdach przed tą datą.

3. Zakłady usługowe oferujące usługi serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji nie napełniają tych systemów fluorowanymi gazami cieplarnianymi, jeżeli z systemu wyciekła odbiegająca od normalnej ilość czynnika chłodniczego, do momentu zakończenia koniecznej naprawy.

Artykuł 7

Środki wykonawcze

1. Do ... (*) Komisja przyjmuje środki w celu wykonania art. 4 i 5, a w szczególności:

(*) 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

a) przepisy administracyjne w odniesieniu do homologacji typu WE pojazdów; i

b) zharmonizowany test wykrywania wycieków w celu zmierzenia wskaźnika wycieku z systemów klimatyzacji fluorowanych gazów cieplarnianych o współczynniku globalnego ocieplenia wyższym niż 150.

2. Komisja przyjmuje te środki zgodnie z procedurą zawartą w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

3. Komisja publikuje te środki w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Procedura, o której mowa w ust. 2, ma zastosowanie do przyjmowania, w stosownych przypadkach:

a) środków niezbędnych do zapewnienia bezpiecznego działania i właściwego serwisowania czynników chłodniczych w ruchomych systemach klimatyzacji;

b) środków odnoszących się do modernizowania już użytkowanych pojazdów w systemy klimatyzacji oraz do ponownego napełniania systemów klimatyzacji w zakresie nieobjętym art. 6;

c) dostosowywania metody określania odpowiedniego współczynnika ocieplenia globalnego preparatów.

Artykuł 8

Przegląd

1. W świetle postępów w zakresie potencjalnego ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji zainstalowanych w pojazdach silnikowych lub zastępowania tych gazów, Komisja bada, czy:

— obecne prawodawstwo powinno zostać rozszerzone na inne kategorie pojazdów, w szczególności na kategorie M₂ i M₃, jak również klasy II i III kategorii N₁, oraz

— przepisy Wspólnoty dotyczące współczynnika ocieplenia globalnego fluorowanych gazów cieplarnianych powinny zostać zmienione; wszelkie zmiany powinny uwzględniać rozwój technologii i nauki oraz potrzebę przestrzegania ram czasowych planowania produkcji przemysłowej,

oraz opublikuje sprawozdanie do ... (**). W stosownych przypadkach przedstawia odpowiednie wnioski legislacyjne.

(**) Pięć lat po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. W przypadku gdy fluorowany gaz cieplarniany o współczynniku ocieplenia globalnego wyższym niż 150, który nie został jeszcze objęty sprawozdaniem IPCC, o którym mowa w art. 3 ust. 8, zostanie uwzględniony w przyszłym sprawozdaniu IPCC, Komisja dokona oceny, czy celowe jest dokonanie zmiany niniejszej dyrektywy w celu uwzględnienia takiego gazu. Jeżeli Komisja uzna to za konieczne, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG:

- podejmie niezbędne środki, oraz
- określi okresy przejściowe dla stosowania tych środków.

Podejmując takie działania, Komisja zapewnia zachowanie równowagi pomiędzy potrzebą zapewnienia odpowiedniego okresu wdrażania a zagrożeniem dla środowiska, jakie ten gaz stwarza.

Artykuł 9

Zmiany do dyrektywy 70/156/EWG

Dyrektywa 70/156/EWG zostaje zmieniona zgodnie z częścią 1 załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Transpozycja

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują do ... (*) przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa Członkowskie stosują te środki od ... (**).

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) 18 miesięcy i jeden dzień od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

W dyrektywie 70/156/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. W załączniku IV część I dodaje się nową pozycję z numerem (61) oraz przypis:

„Dotyczy	Nr dyrektywy	Nr Dz.U.	Zastosowanie											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
(61). System klimatyzacji	2005/.../WE	L ... z ..., str ...	X			X ⁽⁸⁾								

⁽⁸⁾ Tylko w przypadku pojazdów kategorii N₁ klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG, w postaci zamieszczonej przez dyrektywę 98/69/WE.”

2. W załączniku XI wprowadza się następujące zmiany:

- a) w dodatku I dodaje się nową pozycję z numerem (61):

„Poz.	Dotyczy	Nr dyrektywy	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
(61)	System klimatyzacji	2005/.../WE	X	X”		

- b) w dodatku 2 dodaje się nową pozycję z numerem (61):

„Poz.	Dotyczy:	Nr dyrektywy	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
(61)	System klimatyzacji	2005/.../WE	X			W”						

- c) w dodatku 3 dodaje się nową pozycję z numerem (61):

„Poz.	Dotyczy:	Nr dyrektywy	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
(61)	System klimatyzacji	2005/.../WE			W”						

- d) w „znaczeniu liter” dodaje się następującą literę:

„W Tylko w przypadku pojazdów kategorii N₁ klasy I, jak określono w pierwszej tabeli w pkt 5.3.1.4 załącznika I do dyrektywy 70/220/EWG, w postaci zamieszczonej przez dyrektywę 98/69/WE.”.

CZĘŚĆ 2

Metoda obliczania całkowitego współczynnika ocieplenia globalnego (WOG) dla preparatu

Całkowity WOG dla preparatu jest średnią ważoną, wyprowadzoną z sumy udziałów masowych poszczególnych substancji pomnożonych przez ich WOG.

$$\sum (\text{Substancja X \%} \times \text{WOG}) + (\text{Substancja Y \%} \times \text{WOG}) + \dots (\text{Substancja N \%} \times \text{WOG})$$

gdzie % oznacza udział masowy z tolerancją masy +/- 1 %.

Na przykład: zastosowanie tego wzoru do teoretycznej mieszanki gazów zawierającej 23 % HFC-32; 25 % HFC-125 i 52 % HFC-134a;

$$\sum (23 \% \times 550) + (25 \% \times 3\,400) + (52 \% \times 1\,300)$$

⇒ Całkowity WOG = 1652,5.

UZASADNIENIE RADY ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Patrz: 12 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.